

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Store Afdeling)

26. marts 2019*

»Annulationssøgsmål – sprogordning – udvælgelsesprocedure for kontraktansatte – indkaldelse af interessetilkendegivelser – chauffører – ansættelsesgruppe I – sprogkunderskaber – begrænsning af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til engelsk, fransk og tysk – kommunikationssprog – forordning nr. 1 – tjenstemandsvedtægten – ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte – forskelsbehandling på grund af sprog – begrundelse – tjenestens interesse«

I sag C-377/16,

angående et annulationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF, anlagt den 7. juli 2016,

Kongeriget Spanien ved M.J. García-Valdecasas Dorrego og M.A. Sampol Pucurull, som befuldmægtigede,

sagsøger,

mod

Europa-Parlamentet ved D. Nessaf, C. Burgos og M. Rantala, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

DOMSTOLEN (Store Afdeling),

sammensat af præsidenten, K. Lenaerts, vicepræsidenten, R. Silva de Lapuerta, afdelingsformændene J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, F. Biltgen, K. Jürimäe og C. Lycourgos samt dommerne A. Rosas (refererende dommer), E. Juhász, J. Malenovský, E. Levits og L. Bay Larsen,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitssekretær: fuldmægtig L. Carrasco Marco,

efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 25. juli 2018,

afsagt følgende

* Processprog: spansk.

Dom

- 1 Med søgsmålet har Kongeriget Spanien nedlagt påstand om annullation af indkaldelsen af interesselikendegivelser Kontraktansatte – Ansættelsesgruppe I – Chauffører (M/K) – EP/CAST/S/16/2016 (EUT 2016, C 131, s. 1, herefter »indkaldelsen af interesselikendegivelser«).

Retsforskrifter

Forordning nr. 1/58

- 2 Artikel 1 i Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958 I, s. 59), som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013 (EUT 2013, L 158, s. 1) (herefter »forordning nr. 1/58«), bestemmer:

»De officielle sprog og arbejdssprogene for Unionens institutioner er bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk.«

- 3 I denne forordnings artikel 2 er følgende fastsat:

»Dokumenter, som en medlemsstat eller en person, der er undergivet en medlemsstats jurisdiktion, retter til [Unionens] institutioner, kan efter afsenderens valg affattes på et af de officielle sprog. Svaret skal affattes på det samme sprog.«

- 4 Den nævnte forordnings artikel 6 har følgende ordlyd:

»[Unionens] institutioner kan i deres forretningsorden fastsætte de nærmere regler for denne ordning på det sproglige område.«

Tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte

- 5 Vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »tjenestemandsvedtægten«) og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen (herefter »ansættelsesvilkårene«) er fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT 1968 I, s. 30), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 (EUT 2013, L 287, s. 15).

Tjenestemandsvedtægten

- 6 Tjenestemandsvedtægtens afsnit 1 med overskriften »Almindelige bestemmelser« omfatter dennes artikel 1-10c.
- 7 I tjenestemandsvedtægtens artikel 1d bestemmes:

»1. Ved anvendelsen af denne vedtægt er enhver form for forskelsbehandling på grund af [...] sprog [...] forbudt.

[...]

6. Da princippet om ligebehandling og princippet om proportionalitet skal overholdes, skal enhver fravigelse fra [disse principper] begrundes objektivt og rimeligt og under henvisning til legitime målsætninger af almen interesse inden for rammerne af personalepolitikken. [...]«

- 8 Afsnit III i tjenestemandsvedtægten har overskriften »Tjenestemandskarrieren«.
- 9 Dette afsnits kapitel 1 med overskriften »Ansættelse« omfatter tjenestemandsvedtægtens artikel 27-34, hvor artikel 28 fastsætter følgende:

»Til tjenestemand kan kun udnævnes en person, der:

[...]

f) beviser, at han har indgående kundskaber i et af Unionens sprog og tilfredsstillende kundskaber i et andet af Unionens sprog i det omfang, dette er nødvendigt for hans hverv.«

- 10 I kapitel 3 i nævnte afsnit III med overskriften »Bedømmelse, avancement til et højere løntrin og forfremmelse« bestemmes følgende i tjenestemandsvedtægtens artikel 45, stk. 2:

»Tjenestemænd skal før deres første forfremmelse efter ansættelsen påvise, at de har evne til at arbejde på et tredje sprog blandt dem, der er omtalt i artikel 55, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union. [...]«

- 11 Bilag III til tjenestemandsvedtægten vedrørende udvælgelsesproceduren fastsætter bl.a. udvælgelsesprøvens karakter og enkeltheder, arbejdets art og område for de stillinger, der skal besættes, samt eventuelle sprogkrav, der er nødvendige på grund af disse stillingers karakter.

Ansættelsesvilkårene

- 12 Ansættelsesvilkårenes afsnit 1 med overskriften »Almindelige bestemmelser« omfatter disses artikel 1-7a.

- 13 I overensstemmelse med ansættelsesvilkårenes artikel 1 gælder disse vilkår for alle, der er ansat på kontrakt i Unionen, hvilket bl.a. tillægger disse egenskaben af »kontraktansatte«.

- 14 Ansættelsesvilkårenes artikel 3a fastsætter bl.a.:

»1. Ved »kontraktansat« forstås i disse ansættelsesvilkår den, der uden at blive ansat i en af stillingerne i den liste over stillinger, der findes som bilag til den afdeling i budgettet, der vedrører den pågældende institution, ansættes for at arbejde på del- eller heltidsbasis:

a) i en institution med henblik på at varetage manuelle eller administrative støttefunktioner

[...]«

- 15 Ansættelsesvilkårenes afsnit IV har overskriften »Kontraktansatte« og omfatter disse vilkårs artikel 79-119.

- 16 I dette afsnits kapitel 1 med overskriften »Almindelige bestemmelser« indgår ansættelsesvilkårenes artikel 80, der er affattet således:

»1. Kontraktansatte inddeles i fire ansættelsesgrupper svarende til de arbejdsopgaver, de skal udføre. Hver ansættelsesgruppe er underopdelt i lønklasser og løntrin.

2. Sammenhængen mellem arbejdsopgaverne og ansættelsesgrupperne fremgår af følgende oversigt:

Ansættelsesgruppe	Lønklasse	Arbejdsopgaver
IV	13-18	Administrations- og rådgivningsopgaver samt sproglige og tilsvarende tekniske opgaver, som udføres under tilsyn af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte.
III	8-12	Ekspeditions-, redaktions- og revisionsopgaver samt tilsvarende tekniske opgaver, som udføres under tilsyn af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte.
II	4-7	Kontor-, sekretariats- og forvaltningsopgaver samt tilsvarende opgaver, som udføres under tilsyn af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte.
I	1-3	Manuelt arbejde og administrative støttefunktioner, som udføres under tilsyn af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte.

3. Den myndighed, der er [bemyndiget til at indgå ansættelseskontrakter med kontraktansatte], hver institution, hvert agentur eller hver enhed, som er omhandlet i artikel 3a, kan på grundlag af denne oversigt og efter høring af Vedtægtsudvalget nærmere definere de beføjelser, der er forbundet med hver enkelt type af arbejdsopgaver.

4. Vedtægtens artikel 1d [...] finder tilsvarende anvendelse.

[...]«

17 Ansættelsesvilkårenes artikel 82, der indgår i kapitel 3 i nævnte afsnit IV, med overskriften »Ansættelsesvilkår« har følgende ordlyd:

»[...]

2. Ansættelse som kontraktansat forudsætter mindst:

a) i ansættelsesgruppe I, pligtig skolegang afsluttet med tilfredsstillende resultat

[...]

3. Som kontraktansat kan kun ansættes en person, der:

[...]

e) forelægger bevis for indgående kendskab til et af Unionens sprog og tilfredsstillende kendskab til et andet af disse sprog i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af hans hverv.

[...]

5. De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor [(EPSO)] yder efter anmodning fra de enkelte institutioner bistand til institutionerne vedrørende udvælgelse af kontraktansatte og især til fastlæggelse af indholdet af prøverne og tilrettelæggelsen af udvælgelsesprocedurerne. [EPSO] drager omsorg for, at udvælgelsesprocedurerne for kontraktansatte er gennemsigtige.

[...]«

Den omtvistede udvælgelsesprocedure

18 Europa-Parlamentet iværksatte den 14. april 2016 en indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på at oprette en database over ansøgere, der ville kunne ansættes som kontraktansatte med henblik på at udøve hvervet som chauffør. Det fremgår af indledningen til denne indkaldelse, at det samlede antal eventuelt ledige stillinger var ca. 110, og at der »hovedsagelig[t] [var tale om stillinger] i Bruxelles« (Belgien).

19 I afsnit II i indkaldelsen af interessetilkendegivelser med overskriften »Stillingsbeskrivelse« anføres, at den kontraktansatte »[skal] arbejde som chauffør under tilsyn af en tjenestemand eller en midlertidigt ansat«, og det præciseres:

»Der kan f.eks. være tale om følgende opgaver:

- befordring af fremtrædende personer og af tjenestemænd og andre ansatte i Europa-Parlamentet, navnlig i Bruxelles, Luxembourg [(Luxembourg)] og Strasbourg [(Frankrig)], men også i andre medlemsstater og tredjelande
- befordring af besøgende (medlemmer af diplomatkorpsen og andre fremtrædende personer)
- transport af varer eller dokumenter
- transport af post
- korrekt anvendelse af køretøjet, især hvad angår dets teknologiske funktioner
- sikker befordring af personer og varer under overholdelse af det pågældende lands færdselsregler
- eventuelt på- og aflæsning af køretøjer
- eventuelt kontorarbejde eller logistisk støtte.«

20 I afsnit IV i indkaldelsen af interessetilkendegivelser med overskriften »Adgangsbetingelser« er det anført, at ansøgerne skal opfylde flere betingelser for at kunne ansættes som kontraktansatte, herunder at de skal have kendskab til to officielle sprog i Unionen. I denne henseende skal ansøgerne dels have »indgående kendskab (mindst niveau C1 [...]) til et af Den Europæiske Unions 24 officielle sprog« som »sprog 1« i udvælgelsesproceduren, dels have »tilfredsstillende kendskab (niveau B2) til [tysk, engelsk eller fransk]« som »sprog 2« i udvælgelsesproceduren (herefter »sprog 2 i udvælgelsesproceduren«), idet »sprog 2 skal være et andet end [...] sprog 1«.

- 21 Den fælles europæiske referenceramme for sprog, der er blevet udarbejdet af Europarådet [henstilling fra Europarådets Ministerkomité nr. R (98) 6 af 17.3.1998, herefter »CECR«], fastlægger sprogkompetencer på seks niveauer, fra niveau A1 til niveau C2. Den omfatter forskellige tabeller, hvoraf den ene overordnet set forklarer de fælles kendskabsniveauer. Niveau B2, der svarer til en »selvstændig brugers« sprogkundskaber, er præsenteret i CECR som følger:

»Kan forstå hovedpunkterne i en kompleks tekst om både konkrete og abstrakte emner, herunder faglige diskussioner inden for et for [ham]/hende kendt fagområde. Kan indgå i samtale med »native speakers« med så meget fluency og spontanitet, at samtalen ikke bliver anstrengende for nogen af parterne. Kan udtrykke sig klart og detaljeret om en bred vifte af emner, fremsætte sin mening om dagsaktuelle begivenheder samt udtrykke fordele og ulemper, når han/hun skal forholde sig til forskellige problemstillinger.«

- 22 Begrænsningen af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene engelsk, fransk og tysk er begrundet således i afsnit IV i indkaldelsen af interessetilkendegivelser:

»I overensstemmelse med [Den Europæiske Unions Domstols] dom (Store Afdeling) [af 27. november 2012, Italien mod Kommissionen, C-566/10 P, EU:C:2012:752,] skal Europa-Parlamentet inden for rammerne af denne indkaldelse af interessetilkendegivelser begrunde, hvorfor valget af sprog 2 er begrænset til et mindre antal officielle EU-sprog.

Ansøgerne gøres således opmærksom på, at de tre sprog, der kan vælges som sprog 2 i forbindelse med denne indkaldelse af interessetilkendegivelser, er blevet fastlagt ud fra tjenestens interesse, idet alle nyansatte umiddelbart skal kunne indgå i det daglige arbejde og være i stand til at kommunikere effektivt.

På baggrund af den sproglige praksis, som længe har været gældende i forbindelse med Europa-Parlamentets interne kommunikation, og tjenestegrenenes behov i forbindelse med den eksterne kommunikation og sagsbehandlingen, [...] er engelsk, fransk og tysk stadig de mest benyttede sprog. I bedømmelsesrapporterne fra 2013 erklærede desuden 92% af samtlige ansatte, at de havde kendskab til engelsk, 84%, at de havde kendskab til fransk, og 56%, at de havde kendskab til tysk. For ingen af de øvrige officielle sprogs vedkommende var der mere end 50% af personalet, der erklærede, at de havde et tilfredsstillende kendskab dertil.

Ud fra en betragtning om, at der skal være balance mellem tjenestens interesser og ansøgernes behov og færdigheder, jf. de særlige fagområder i denne udvælgelsesprocedure, er det derfor berettiget at kræve kendskab til et af disse tre sprog, så det sikres, at alle ansøgere, uanset hvilket sprog de har som deres officielle første sprog, behersker mindst et af disse tre officielle sprog i et sådant omfang, at de kan bruge det som arbejdsprog.

Af hensyn til ligebehandlingen skal alle ansøgere, uanset om de har et af de tre nævnte sprog som deres første officielle sprog, have et tilstrækkeligt kendskab til et andet sprog, som skal være et af de tre nævnte sprog.

Europa-Parlamentet har således ud fra en vurdering af ansøgernes særlige sproglige kompetencer mulighed for at afgøre, om de umiddelbart er i stand til at indgå i et miljø svarende til de rammer, hvor de vil skulle arbejde.«

- 23 Ifølge afsnit VI i indkaldelsen af interessetilkendegivelser med overskriften »Ansøgningsprocedure og -frist« skal ansøgerne indgive deres ansøgninger ved at anvende et elektronisk ansøgningsskema, der findes på EPSO's internetside. I overensstemmelse med de angivelser, der fremgår af indkaldelsens afsnit VII med overskriften »Udvælgelsesprocedurens forskellige trin«, er der tale om en udvælgelse

på grundlag af kvalifikationsbeviser, og det præciseres i denne henseende, at »[d]enne udvælgelse foretages udelukkende på grundlag af de oplysninger, ansøgeren har givet under fanebladet »talent screener« i ansøgningsskemaet«.

- 24 Det fremgår af afsnit VIII i indkaldelsen af interesselikendegivelser med overskriften »Resultaterne af udvælgelsesprøven«, at de 300 ansøgere, der i overensstemmelse med de relevante kriterier har opnået flest point ved afslutningen af udvælgelsesproceduren, registreres i den database, der er oprettet med henblik herpå. I denne indkaldelses afsnit IX med overskriften »Ansættelse« er det anført, at det forhold, at man er registreret i databasen, ikke er en garanti for ansættelse. I det tilfælde, hvor der påtænkes ansættelse af ansøgere, som er registreret i denne database, bestemmes bl.a. følgende i indkaldelsen af interesselikendegivelser:

»Hvis der opstår mulighed for en kontrakt, søger ansættelsetjenesterne i databasen og indkalder de ansøgere, hvis profil bedst svarer til ansættelseskravene for den pågældende stilling.

Disse ansøgere indkaldes til en samtale, der tjener til at vurdere, om deres profil passer til den ledige stilling. Under denne samtale vurderes også ansøgerens kendskab til sprog 1 og sprog 2. Kendskab til de øvrige sprog, ansøgeren har opgivet, vil også kunne testes.

[...]

Afhængigt af resultatet af samtalen og de eventuelle teoretiske og/eller praktiske prøver kan ansøgeren få tilbudt en stilling.«

- 25 De udvalgte ansøgere ansættes som kontraktansatte (»ansættelsesgruppe 1«), og kontrakten udarbejdes i overensstemmelse med ansættelsesvilkårenes artikel 3a, 84 og 85. Kontrakten vil være af et års varighed og kan forlænges med yderligere et år, indtil den eventuelt vil blive forlænget for anden gang på ubestemt tid.
- 26 Afsnit X i indkaldelsen af interesselikendegivelser med overskriften »Kommunikation« fastsætter:

»Europa-Parlamentet kontakter ansøgerne via deres EPSO-konto eller pr. e-mail. Ansøgerne har pligt til at følge udvælgelsesprocedurens forløb og holde øje med oplysninger, der vedkommer dem, ved regelmæssigt, dvs. mindst 2 gange om ugen, at gå ind på deres EPSO-konto og deres personlige e-mail. Hvis dette ikke er muligt på grund af et teknisk problem, påhviler det ansøgerne straks at gøre opmærksom på dette på den funktionelle mailboks for proceduren:

ACdrivers2016@ep.europa.eu

Alle henvendelser vedrørende proceduren skal ske pr. e-mail til denne funktionelle mailboks.«

Parternes påstande

- 27 Kongeriget Spanien har nedlagt påstand om, at Domstolen annullerer indkaldelsen af interesselikendegivelser, og om, at Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Denne annulation skal ligeledes omfatte den database, der er blevet oprettet i medfør af denne indkaldelse.
- 28 Parlamentet har nedlagt påstand om frifindelse og om, at Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Om søgsmålet

- 29 Til støtte for søgsmålet har Kongeriget Spanien har fremført fire anbringender.
- 30 Det første anbringende vedrører en ulovlig begrænsning af valget af sprog, der kan anvendes i kommunikationen mellem ansøgerne og EPSO, til alene engelsk, fransk og tysk.
- 31 Det andet anbringende vedrører en fejlagtig fortolkning af de sprogkrav, der er fastsat for kontraktansatte i ansættelsesvilkårene.
- 32 Det tredje og det fjerde anbringende, der vil blive behandlet samlet, vedrører lovligheden af begrænsningen af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene engelsk, fransk og tysk.

Det første anbringende om begrænsningen af valget af kommunikationssproget til alene engelsk, fransk og tysk

Parternes argumenter

- 33 Kongeriget Spanien har principalt gjort gældende, at indkaldelsen af interessetilkendegivelser tilsidesætter artikel 1 og 2 i forordning nr. 1/58, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og tjenstemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, idet den begrænser de sprog, som ansøgerne kan anvende til at kommunikere med organisatorerne af den omhandlede udvælgelsesprocedure på, til engelsk, fransk og tysk. Kongeriget Spanien har i denne henseende anført, at de ansøgninger, der indgives inden for rammerne af indkaldelsen af interessetilkendegivelser, udgør »dokumenter, som en [...] person, der er undergivet en medlemsstats jurisdiktion, retter til [Unionens] institutioner« som omhandlet i artikel 2, i forordning nr. 1/58, og at de følgelig i overensstemmelse med denne artikel skal kunne affattes og indgives til den berørte institution, i det foreliggende tilfælde Parlamentet, på et af de officielle sprog i Unionen efter afsenderens valg.
- 34 Subsidiært har Kongeriget Spanien anført, at begrænsningen af valget af kommunikationssprog til alene engelsk, fransk og tysk udgør en tilsidesættelse af chartrets artikel 22 om Unionens respekt for sproglig mangfoldighed og af tjenstemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, hvorefter enhver form for forskelsbehandling er forbudt, såsom forskelsbehandling på grund af sprog, medmindre den er begrundet i overensstemmelse med denne bestemmelse. Ifølge Kongeriget Spanien stilles ansøgere, der ikke kan udfylde den ansøgningsformular, som er til rådighed på EPSO's internetside, eller kommunikere med Parlamentet ved anvendelse af deres modersmål, ringere end ansøgere, der har engelsk, fransk eller tysk som modersmål. Det gør gældende, at der ikke foreligger nogen gyldig grund, der gør det muligt at begrunde en sådan forskelsbehandling på grund af sprog.
- 35 Parlamentet har anfægtet disse argumenter, idet det har præciseret, at indkaldelsen af interessetilkendegivelser ikke kræver anvendelse af noget særligt sprog til at udfylde det elektroniske ansøgningsskema, der står på EPSO's internetside. Denne indkaldelse begrænsede i øvrigt ikke anvendelsen af kommunikationssprog mellem på den ene side ansøgerne og på den anden side EPSO eller Parlamentet. Ifølge sidstnævnte medførte det forhold, at ansøgningsskemaet af tekniske grunde kun var til rådighed på engelsk, fransk og tysk, imidlertid ikke en forpligtelse for kandidaterne til at udfylde det på et af disse tre sprog. Parlamentet har i øvrigt gjort gældende, at der er blevet indgivet ansøgninger affattet på andre sprog end engelsk, fransk eller tysk, og at de er blevet vurderet af udvælgelseskomitéen, i givet fald ved hjælp af sprogbedømmere. Under disse omstændigheder er Parlamentet af den opfattelse, at det til fulde har overholdt sin forpligtelse til at kommunikere med ansøgerne på et sprog, som disse frit har valgt.

Domstolens bemærkninger

- 36 I overensstemmelse med artikel 2 i forordning nr. 1/58, som i det væsentlige svarer til artikel 24, stk. 4, TEUF, og til chartrets artikel 41, stk. 4, kan dokumenter, som en person, der er undergivet en medlemsstats jurisdiktion, retter til EU-institutionerne, efter afsenderens valg affattes på et af de officielle sprog, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, og institutionens svar skal affattes på det samme sprog. Som en væsentlig bestanddel af respekten for Unionens sproglige mangfoldighed, hvis betydning er anført i artikel 3, stk. 3, fjerde afsnit, TEU, og i chartrets artikel 22, har retten for disse personer til blandt Unionens officielle sprog at vælge det sprog, de vil anvende, når de kommunikerer med institutionerne, såsom Parlamentet, en grundlæggende karakter.
- 37 Som det følger af Domstolens praksis kan det imidlertid ikke udledes af den forpligtelse, der påhviler Unionen til at respektere den sproglige mangfoldighed, at der findes et almindeligt retsprincip, som sikrer enhver person ret til, at alt, hvad der vil kunne påvirke dennes interesser, under alle omstændigheder affattes på dennes sprog, og hvorefter institutionerne er forpligtet til, uden nogen afvigelse er tilladt, at anvende alle de officielle sprog i enhver situation (jf. i denne retning dom af 9.9.2003, Kik mod KHIM, C-361/01 P, EU:C:2003:434, præmis 82, af 27.11.2012, Italien mod Kommissionen, C-566/10 P, EU:C:2012:752, præmis 88, og af 6.9.2017, Slovakiet og Ungarn mod Rådet, C-643/15 og C-647/15, EU:C:2017:631, præmis 203).
- 38 Inden for den særlige ramme for procedurer for udvælgelse af Unionens personale har Domstolen allerede i præmis 88 i dom af 27. november 2012, Italien mod Kommissionen (C-566/10 P, EU:C:2012:752), udtalt, at der i henhold til tjenstemandsvedtægten artikel 1d, stk. 6, kan sættes begrænsninger for forbuddet mod forskelsbehandling på grund af sprog. Uden at det berører den forpligtelse, der er anført bl.a. i nærværende doms præmis 71 om i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, i bilag III til tjenstemandsvedtægten, sammenholdt med artikel 5 i forordning nr. 1/58, at offentliggøre meddelelserne om udvælgelsesprøver i *Den Europæiske Unions Tidende* på alle de officielle sprog i Unionen, kan institutionerne i givet fald fastsætte begrænsninger med hensyn til anvendelsen af officielle sprog i denne sammenhæng, for så vidt som disse begrænsninger i overensstemmelse med nævnte artikel 1d, stk. 6, begrundes objektivt og rimeligt med legitime målsætninger af almen interesse inden for rammerne af personalepolitikken og er forholdsmæssige i forhold til det forfulgte mål.
- 39 Det følger således af denne præmis 88 i dom af 27. november 2012, Italien mod Kommissionen (C-566/10 P, EU:C:2012:752), at institutionerne inden for rammen af procedurer for udvælgelse af Unionens personale ikke er pålagt forpligtelser, der går ud over de krav, der er fastsat i tjenstemandsvedtægten artikel 1d.
- 40 Det følger heraf, at spørgsmålet om lovligheden af begrænsningen til alene engelsk, fransk og tysk som sprog, der kan anvendes af ansøgerne til at kommunikere med EPSO og Parlamentet, som er omhandlet i nærværende sag, skal undersøges under hensyntagen til tjenstemandsvedtægten artikel 1d, der i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 80, stk. 4, finder anvendelse på procedurerne for udvælgelse af kontraktansatte.
- 41 Idet Parlamentet har bestridt, at der foreligger en begrænsning i valget af kommunikationssproget mellem EPSO og ansøgerne til alene engelsk, fransk eller tysk, skal det for det første, før undersøgelsen af Kongeriget Spaniens argument, hvorefter denne begrænsning udgør en forskelsbehandling på grund af sprog, der er i strid med tjenstemandsvedtægten artikel 1d, undersøges, om indkaldelsen af interessetilkendegivelser, henset til de argumenter, som de to parter har fremført, faktisk omfatter en sådan begrænsning.
- 42 I overensstemmelse med de oplysninger, der fremgår af indkaldelsen af interessetilkendegivelser, forløber udvælgelsesproceduren, der er omhandlet heri, udelukkende »på grundlag af kvalifikationsbeviser«, alene på grundlag af svar indgivet af ansøgeren på spørgsmålene under

fanebladet »talent screener« i det elektroniske ansøgningsskema, der er til rådighed på EPSO's internetside. Det følger således af denne indkaldelse, at ansøgningerne skulle indgives online ved hjælp af det nævnte elektroniske ansøgningsskema.

- 43 I denne henseende er parterne i sagen enige om, at det elektroniske ansøgningsskema for indkaldelsen af interessetilkendegivelser kun fandtes på EPSO's internetside på engelsk, fransk og tysk. Mens Kongeriget Spanien af denne begrænsning af sprogene for præsentationen af skemaet udleder en faktisk begrænsning af de sprog, der kan anvendes til at udfylde denne formular, har Parlamentet imidlertid gjort gældende, at det, for så vidt som denne indkaldelse ikke fastsætter nogen bindende bestemmelse med hensyn til det sprog, der skal anvendes til at udfylde det nævnte skema, står ansøgerne frit for at udfylde dette ved anvendelse af andre officielle sprog i Unionen end disse tre sprog.
- 44 Da der imidlertid ikke var anført noget i indkaldelsen af interessetilkendegivelser om, at det elektroniske ansøgningsskema, som på EPSO's internetside kun fandtes på engelsk, fransk og tysk, kunne udfyldes på et hvilket som helst officielt sprog i Den Europæiske Union, kunne ansøgerne med rimelighed formode, at denne formular obligatorisk skulle udfyldes på et af disse tre sprog. Under disse omstændigheder kan det ikke udelukkes, at ansøgere faktisk blev frataget muligheden for at anvende et officielt sprog i Unionen efter deres valg til at indgive deres ansøgninger.
- 45 I betragtning af denne begrænsning i valget af kommunikationssprog skal det for det andet undersøges, om den nævnte begrænsning skabte en forskelsbehandling mellem ansøgerne i strid med tjenstemandsvedtægtens artikel 1d.
- 46 I denne henseende skal det lægges til grund, at de ansøgere, der, fordi der ikke forelå et ansøgningsskema på alle de officielle sprog i Unionen, havde konkluderet, at de skulle udfylde ansøgningsskemaet på engelsk, fransk eller tysk, og som følgelig affattede deres ansøgning på et af disse sprog, selv om ingen af disse svarede til det officielle sprog i Unionen, som de beherskede bedst, kan være blevet stillet ringere for så vidt angår både den fuldstændige forståelse af dette skema og affattelsen af deres ansøgning i forhold til de ansøgere, hvis foretrukne officielle sprog var et af disse tre sprog.
- 47 Det forhold, at ansøgningsskemaet på EPSO's internetside ikke forelå på alle de officielle sprog i Unionen, havde således til konsekvens, at de ansøgere, der foretrak at bruge et andet officielt sprog end engelsk, fransk eller tysk til at udfylde det nævnte skema og følgelig til at indgive en ansøgning, for så vidt som de blev frataget muligheden for at anvende det officielle sprog, som de beherskede bedst, blev behandlet ringere end de ansøgere, hvis foretrukne officielle sprog var et af disse tre sprog. Heraf fulgte således en forskelsbehandling på grund af sprog, som i princippet er forbudt ved tjenstemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1.
- 48 Derimod var det, henset til det af Kongeriget Spanien anførte, ikke således, at ansøgerne ikke i givet fald kunne kommunikere via e-mail med Parlamentet eller med EPSO på det officielle sprog efter deres valg. Kongeriget Spaniens anbringende om begrænsningen af kommunikationssprogene kan således ikke tages til følge for så vidt angår sådan kommunikation. Imidlertid kan den forskelsbehandling, der blev konstateret i ovenstående præmis, vedrørende de sprog, der kunne anvendes til at udfylde ansøgningsskemaet og følgelig til at indgive en ansøgning, ikke kompenseres ved ansøgernes mulighed for at kommunikere på et officielt sprog efter deres valg, i givet fald via e-mail, med Parlamentet eller med EPSO om andre aspekter vedrørende den omhandlede udvælgelsesprocedure.
- 49 Som det blev anført i nærværende doms præmis 38, følger det af tjenstemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 6, at en forskelsbehandling på grund af sprog i medfør af denne vedtægt ikke er tilladt, medmindre denne er objektivt og rimeligt begrundet under henvisning til legitime målsætninger af almen interesse inden for rammerne af personalepolitikken.

- 50 Idet Kongeriget Spanien har godtgjort, at indkaldelsen af interessetilkendegivelser skaber en forskelsbehandling, der kan udgøre en forskelsbehandling på grund af sprog som omhandlet i tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1, påhvilede det Parlamentet at godtgøre, at denne begrænsning var begrundet.
- 51 I det foreliggende tilfælde har Parlamentet imidlertid hverken i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, i sine processkrifter eller i retsmødet for Domstolen fremlagt nogen begrundelse, der kan godtgøre, at der foreligger en legitim målsætning af almen interesse inden for rammerne af personalepolitikken, der nødvendiggør en forskelsbehandling som den, der blev fastslået i nærværende doms præmis 47, vedrørende de sprog, der skal anvendes til at udfylde det elektroniske ansøgningsskema. Det følger heraf, at Parlamentet ikke har godtgjort, at begrænsningen af valget af kommunikationssproget, der fulgte af indkaldelsen af interessetilkendegivelser, var begrundet.
- 52 Det første anbringende kan følgelig tiltrædes.

Det andet anbringende om en tilsidesættelse af ansættelsesvilkårenes artikel 82

Parternes argumenter

- 53 Med det andet anbringendes første led har Kongeriget Spanien gjort gældende, at det krav, der er fastsat i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, om et tilfredsstillende kendskab til et andet officielt sprog i Unionen, udgør en tilsidesættelse af ansættelsesvilkårenes artikel 82, eftersom kendskab til et andet sprog ikke er nødvendigt for udøvelsen af de hverv, som de udvalgte ansøgere skal udøve. Det fremgår af ansættelsesvilkårenes artikel 82, stk. 3, litra e), at en administration – ud over et indgående kendskab til et af de officielle sprog i Unionen – kun kan kræve af en ansøger om en stilling som kontraktansat, at denne har et tilfredsstillende kendskab til et andet specifikt sprog på grund af den særlige karakter af de stillinger, der skal besættes. I det foreliggende tilfælde er et tilfredsstillende kendskab til et andet sprog ikke begrundet i udøvelsen af de arbejdsopgaver, der betros de kontraktansatte, der skal ansættes. Kongeriget Spanien har i denne henseende anført, at ansættelsesvilkårenes artikel 80 definerer de arbejdsopgaver, der tildeles kontraktansatte i gruppe I, som manuelt arbejde og administrative støttefunktioner, som udføres under tilsyn af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte. Med det andet anbringendes andet led har Kongeriget Spanien gjort gældende, at såfremt det kan kræves af en ansøger om sådanne arbejdsopgaver, at denne har et indgående kendskab til et officielt sprog og et tilfredsstillende kendskab til et andet sprog, er kendskabsniveauet B2 som omhandlet i CECR, der kræves i denne indkaldelse af interessetilkendegivelser for dette andet sprog, ikke begrundet.
- 54 Parlamentet har som svar gjort gældende, at ansættelsesvilkårenes artikel 82, stk. 3, litra e), kræver et tilfredsstillende kendskab til et andet officielt sprog i Unionen som vedtægtsmæssig forpligtelse.

Domstolens bemærkninger

- 55 I henhold til ordlyden af ansættelsesvilkårenes artikel 82, stk. 3, litra e), »[kan] [s]om kontraktansat[...] kun ansættes en person, der [...] forelægger bevis for indgående kendskab til et af Unionens sprog og tilfredsstillende kendskab til et andet af disse sprog i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af hans hverv«. Kongeriget Spanien har med det andet anbringendes første led gjort gældende, at denne bestemmelse kun kræver af ansøgere til stillinger som kontraktansatte, at de har kendskab til et andet sprog i Unionen, når de opgaver, som de skal udøve, nødvendiggør det, hvilket dog ikke er tilfældet i det foreliggende tilfælde.

- 56 Det skal følgelig afgøres, om de sprogkrav, der fremgår af denne artikel 82, stk. 3, litra e), systematisk påbyder ansøgere til stillinger som kontraktansatte at have et indgående kendskab til et af de officielle sprog i Unionen og et tilfredsstillende kendskab til et andet officielt sprog i Unionen.
- 57 I denne henseende bemærkes, at tjenestemandsvedtægtens artikel 28, litra f), analogt fastsætter, at »[t]il tjenestemand kan kun udnævnes en person, der [...] beviser, at han har indgående kundskaber i et af Unionens sprog og tilfredsstillende kundskaber i et andet af Unionens sprog i det omfang, dette er nødvendigt for hans hverv«. I overensstemmelse med tjenestemandsvedtægtens artikel 45, stk. 2, kræves det endvidere, at tjenestemænd før deres første forfremmelse efter ansættelsen påviser, at de har evne til at arbejde »på et tredje sprog blandt dem, der er omtalt i artikel 55, stk. 1, TEU«, dvs. blandt de officielle sprog i Unionen. Det følger nødvendigvis deraf, at betingelsen vedrørende kendskabet til et andet sprog, der er fastsat i tjenestemandsvedtægtens artikel 28, litra f), ikke kan anses for at være fakultativ for dem.
- 58 For så vidt som kontraktansatte fuldstændig ligesom tjenestemænd skal udøve deres hverv i et flersproget miljø, er det intet, der gør det muligt at fortolke de sprogkundskaber, der kræves af kontraktansatte i ansættelsesvilkårenes artikel 82, stk. 3, litra e), på en anden måde end dem, der med samme ordlyd kræves af tjenestemænd i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 28, litra f). Den omstændighed, at tjenestemænd til forskel fra kontraktansatte eventuelt skal godtgøre deres kendskab til et tredje sprog, forklares ved det forhold, at sidstnævnte ikke er underlagt den forfremmelsesordning, der fremgår af tjenestemandsvedtægten. Denne forskel har dog ingen betydning for fortolkningen af det krav om kendskab til et andet sprog, der er fastsat dels i tjenestemandsvedtægtens artikel 28, litra f), dels i ansættelsesvilkårenes artikel 82, stk. 3, litra e).
- 59 Som generaladvokaten har anført i punkt 111 i forslaget til afgørelse, skal ansættelsesvilkårenes artikel 82, stk. 3, litra e), følgelig fortolkes således, at ansøgerne om kontraktansættelse er forpligtet til at føre bevis for kendskab til mindst to officielle sprog. Det følger heraf, at Kongeriget Spaniens andet anbringendes første led skal forkastes.
- 60 Med det andet anbringendes andet led har Kongeriget Spanien gjort gældende, at det i indkaldelsen af interessetilkendegivelser krævede kendskabsniveau for sprog 2 i udvælgelsesproceduren, dvs. niveau B2 som omhandlet i CECR, ikke er begrundet, henset til karakteren af de hverv, som de kontraktansatte skal udøve. For så vidt som den argumentation, der er blevet udviklet til støtte for dette andet led, overlapper med den, der gøres gældende til støtte for det tredje og det fjerde anbringende, vil nævnte led blive undersøgt sammen med disse sidstnævnte.

Det andet anbringendes andet led og det tredje og det fjerde anbringende, der vedrører begrænsningen af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene engelsk, fransk og tysk

Parternes argumenter

- 61 Kongeriget Spanien har gjort gældende, at begrænsningen i indkaldelsen af interessetilkendegivelser af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene engelsk, fransk og tysk, er vilkårlig, at den tilsidesætter den sprogordning, der er indført ved artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58, og at den udgør en forskelsbehandling på grund af sprog, der er forbudt ved chartrets artikel 22, tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, og ansættelsesvilkårenes artikel 82, stk. 3, litra e). Der er ingen af de grunde, der er anført i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, som kan anses for at udgøre legitime målsætninger af almen interesse, der kan begrunde en sådan begrænsning. Begrundelsen »i tjenestens interesse«, der følger af, at det ansatte personale er operationelt fra den første dag på de krævede sprog og kan kommunikere effektivt inden for rammerne af arbejdet, er således stereotyp og uden forbindelse med karakteren af de hverv, der skal udøves. Denne

begrænsning er under alle omstændigheder ikke forholdsmæssig i forhold til tjenestens reelle behov. Kravet om kendskabsniveau B2 som omhandlet i CECR for så vidt angår sprog 2 er endvidere uforholdsmæssigt.

- 62 Parlamentet har anfægtet disse argumenter, idet det har anført, at begrænsningen af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren er behørigt begrundet i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, navnlig ved målsætningen om at råde over personale, der umiddelbart kan indgå og kommunikere effektivt i det daglige arbejde.

Domstolens bemærkninger

- 63 Af de grunde, der er anført i nærværende doms præmis 36-40, skal der foretages en vurdering af lovligheden af begrænsningen af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene engelsk, fransk og tysk, henset til tjenestemandsvedtægtens artikel 1d. I lighed med begrænsningen af valget af sprog, der kan anvendes til at udfylde det elektroniske ansøgningsskema på EPSO's internetside og følgelig til at indgive en ansøgning, som er genstand for Kongeriget Spaniens første anbringende, indgår den begrænsning, der er omhandlet i det andet anbringendes andet led og i det tredje og det fjerde anbringende, i den særlige sammenhæng for organisering af procedurer for udvælgelse af Unionens personale, der navnlig er reguleret af tjenestemandsvedtægten.
- 64 Med henblik herpå skal det indledningsvis bemærkes, således som det blev anført i nærværende doms præmis 38 og 49, at tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1, som i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 80, stk. 4, finder anvendelse på procedurerne for udvælgelse af kontraktansatte, ved anvendelsen af denne vedtægt forbyder enhver forskelsbehandling, såsom en forskelsbehandling på grund af sprog, idet forskelsbehandling på grund af sprog i medfør af artikel 1d, stk. 6, kan være tilladt, hvis den begrundes objektivt og rimeligt med legitime målsætninger af almen interesse inden for rammerne af personalepolitikken.
- 65 For så vidt som indkaldelsen af interessetilkendegivelser i medfør af ansættelsesvilkårene fastsatte en begrænsning i valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene engelsk, fransk og tysk, blev de ansøgere, hvis sprogkundskaber ikke opfyldte dette krav, frataget muligheden for at deltage i denne udvælgelsesprocedure, endda selv om de, henset til de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårenes artikel 82, stk. 3, litra e), havde et tilstrækkeligt kendskab til mindst to officielle sprog i Unionen.
- 66 Det forhold, at ansøgerne blev pålagt at vælge sprog 2 i udvælgelsesproceduren blandt alene engelsk, fransk og tysk, udgør således en forskelsbehandling på grund af sprog, som i princippet er forbudt i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1.
- 67 Hvad herefter angår spørgsmålet, om der foreligger legitime målsætninger af almen interesse inden for rammerne af personalepolitikken som omhandlet i personalevedtægtens artikel 1d, stk. 6, der kan begrunde denne forskelsbehandling, fremgår det af Domstolens praksis, at tjenestens interesse kan nødvendiggøre, at ansatte personer har specifikke sprogkundskaber. Den særlige karakter af de opgaver, der skal udføres, kan således begrunde en ansættelse støttet på bl.a. indgående kundskaber i et specifikt sprog (jf. i denne retning dom af 19.6.1975, Küster mod Parlamentet, 79/74, EU:C:1975:85, præmis 16 og 17, af 29.10.1975, Küster mod Parlamentet, 22/75, EU:C:1975:140, præmis 13 og 14, og af 27.11.2012, Italien mod Kommissionen, C-566/10 P, EU:C:2012:752, præmis 88).
- 68 I denne henseende bemærkes, at institutionerne inden for rammerne af en udvælgelsesprocedure har en vid skønsmagt til at vurdere tjenestens interesse og de kvalifikationer og fortjenester, der skal tages i betragtning (jf. analogt dom af 4.2.1987, Bouteiller mod Kommissionen, 324/85, EU:C:1987:59, præmis 6, af 3.4.2003, Parlamentet mod Samper, C-277/01 P, EU:C:2003:196, præmis 35, og af 9.10.2008, Chetcuti mod Kommissionen, C-16/07 P, EU:C:2008:549, præmis 77). Det tilkommer følgelig ikke Domstolen at sætte sin vurdering i stedet for administrationens hvad bl.a. angår de

specifikke sprogkundskaber, der i tjenestens interesse skal kræves af ansøgerne i en udvælgelsesprøve (jf. analogt dom af 3.4.2003, Parlamentet mod Samper, C-277/01 P, EU:C:2003:196, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).

- 69 Det tilkommer imidlertid den institution, der har begrænset sprogordningen i en udvælgelsesprocedure til et begrænset antal af de officielle sprog i Unionen at godtgøre, at en sådan begrænsning er egnet til at opfylde de reelle behov for de hverv, som de ansatte personer vil skulle udføre. Enhver betingelse vedrørende specifikke sprogkundskaber skal i øvrigt være proportional i forhold til denne interesse og hvile på klare, objektive og forudsigelige kriterier, der gør det muligt for ansøgerne at forstå begrundelserne for denne betingelse og for Unionens retsinstanser at kontrollere lovligheden deraf (jf. i denne retning dom af 27.11.2012, Italien mod Kommissionen, C-566/10 P, EU:C:2012:752, præmis 90 og 92).
- 70 Parlamentet er i denne henseende af den opfattelse, at tjenestens interesse, der, således som det følger af indkaldelsen af interessetilkendegivelser, består i at råde over personale, der umiddelbart kan indgå, og som kan kommunikere effektivt i det daglige arbejde, kan begrunde begrænsningen af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene engelsk, fransk og tysk. Kongeriget Spanien har derimod gjort gældende, at de grunde, der er anført i denne indkaldelse, ikke kan begrunde denne begrænsning.
- 71 Som det fremgår af nærværende doms præmis 22, anføres det i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, i dennes afsnit IV, at de tre sprog, der kan vælges som sprog 2 i udvælgelsesproceduren, dvs. engelsk, fransk og tysk, er blevet defineret således for at opfylde »tjenestens interesse«, der består i at sørge for, at de ansatte personer »umiddelbart skal kunne indgå i det daglige arbejde og være i stand til at kommunikere effektivt«. I denne henseende præciseres det, at på grund af den »praksis, som længe har været gældende i forbindelse med« Parlamentets »interne kommunikation« og, henset til »tjenestegrenenes behov i forbindelse med den eksterne kommunikation og sagsbehandlingen«, »er [tysk, engelsk og fransk] stadig de mest benyttede sprog«.
- 72 Selv om disse begrundelser indikerer eksistensen af en interesse for tjenesten med hensyn til det forhold, at de nyansatte kan kommunikere effektivt fra det tidspunkt, hvor de varetager deres funktioner, er de imidlertid ikke i sig selv tilstrækkelige til at godtgøre, at det omhandlede hverv, nemlig hvervet som chauffør for Europa-Parlamentet, konkret nødvendiggør kendskabet til et af disse tre sprog, idet de øvrige officielle sprog i Unionen udelukkes.
- 73 I denne henseende bemærkes, at for så vidt som disse begrundelser fastsætter, at engelsk, fransk og tysk er de sprog, der oftest anvendes i Europa-Parlamentet både til interne og eksterne kommunikationer og til sagsbehandling, lader indkaldelsen af interessetilkendegivelser forstå, at disse tre sprog generelt er de sprog, der anvendes mest ved arbejdet i denne institution. For så vidt som Europa-Parlamentet ikke i medfør af artikel 6 i forordning nr. 1/58 i dets forretningsorden har vedtaget nærmere regler for ordningen på det sproglige område, kan det dog ikke uden hensyntagen til de hverv, som de ansatte personer konkret skal udøve, anføres, at disse tre sprog nødvendigvis er de sprog, der anvendes mest til alle hvervene i denne institution.
- 74 De grunde, der fremgår af afsnit IV i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, som tilsigter at begrunde begrænsningen af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren, berører imidlertid på ingen måde begrundelsen for denne begrænsning i forhold til de konkrete sproglige behov vedrørende de hverv, som de ansatte chauffører skal udøve. Under disse omstændigheder hviler disse begrundelser ikke på klare, objektive og forudsigelige kriterier, der gør det muligt at konkludere, at tjenestens interesse i det foreliggende tilfælde kræver en sådan forskelsbehandling på grund af sproget.
- 75 De hverv, som de ansatte chauffører skal varetage, er ganske vist beskrevet i afsnit II i indkaldelsen af interessetilkendegivelser. I denne henseende er det anført i dette afsnit, at den kontraktansatte skal »[a]rbejde som chauffør«, hvilket arbejde bl.a. består i »befordring af fremtrædende personer og af

tjenestemænd og andre ansatte i Europa-Parlamentet, navnlig i Bruxelles, Luxembourg (Luxembourg) og Strasbourg (Frankrig), men også i andre medlemsstater og tredjelande« og i »korrekt anvendelse af køretøjet, især hvad angår dets teknologiske funktioner«.

- 76 Hverken den omstændighed, som Parlamentet har fremhævet, at de ansatte chauffører skal varetage deres opgaver bl.a. i Bruxelles, i Luxembourg og i Strasbourg, dvs. i tre byer, der ligger i medlemsstater, som bl.a. har fransk eller tysk som officielle sprog, eller den omstændighed, som Parlamentet har anført under retsmødet ved Domstolen, at de personer, som chaufførerne skal befordre, oftest taler engelsk, er af en sådan art, at de kan begrænse valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene de tre omhandlede sprog.
- 77 Selv om det, henset til det forhold, at de steder, hvor chaufførerne skal udøve deres hverv, er forskellige, eller henset til sprogkundskaberne hos de personer, som de skal befordre, ikke kan udelukkes, at tjenestens interesse kunne kræve, at der skulle ansættes en gruppe af chauffører med forskellige sprogkundskaber, forholder det sig nemlig ikke desto mindre således, at Parlamentet ikke har godtgjort, hvorledes hvert af de sprog, der indgår blandt dem, der er betegnet som sprog 2 i udvælgelsesproceduren, er særligt nyttige for udøvelsen af de nævnte hverv.
- 78 Det følger heraf, at de grunde, der er anført i afsnit IV i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, selv hvis de forstås i lyset af beskrivelsen af det hverv, der fremgår af denne indkaldelses afsnit II, og de forklaringer, som Parlamentet har fremhævet i denne henseende, ikke kan begrunde begrænsningen af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene engelsk, fransk og tysk. Parlamentet har følgelig ikke godtgjort, at begrænsningen til hvert af de sprog, der er betegnet som sprog 2 i udvælgelsesproceduren, var objektivt og rimeligt begrundet, henset til de funktionelle særegenheder ved de stillinger, der skulle besættes, og hvorfor dette valg derimod ikke kunne falde på andre officielle sprog, der eventuelt kunne være relevante for sådanne stillinger.
- 79 Henset til ovenstående betragtninger må det tredje og det fjerde anbringende tages til følge. For så vidt som Europa-Parlamentet ikke har godtgjort, at begrænsningen af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til alene engelsk, fransk og tysk var objektivt og rimeligt begrundet, henset til legitime målsætninger af almen interesse inden for rammerne af personalepolitikken, er der ikke anledning til at undersøge det andet anbringendes andet led, der omhandler det krævede kendskabsniveau til de samme sprog.
- 80 Idet Kongeriget Spaniens første, tredje og fjerde anbringende er blevet taget til følge, bør indkaldelsen af interessetilkendegivelser annulleres.

Konsekvenserne af annulationen af indkaldelsen af interessetilkendegivelser

Parternes argumenter

- 81 Kongeriget Spanien er af den opfattelse, at annulationen af indkaldelsen af interessetilkendegivelser som konsekvens medfører annulation af den database, der er blevet oprettet på grundlag af denne. Kongeriget Spanien har ikke nedlagt påstand om, at de ansættelser, der har kunnet finde sted på grundlag af registreringen af en ansøger i denne database, annulleres, men det har fremhævet, at registreringen i denne database ikke udgør nogen garanti for ansættelse, og at en annulation af denne for så vidt angår de ansøgere, der er registreret deri, således ikke medfører en tilsidesættelse af princippet om berettigede forventninger.

- 82 Parlamentet har derimod anført, at idet denne database allerede er blevet oprettet, er ansøgerne blevet informeret om resultatet af udvælgelsesproceduren, og ansættelserne er begyndt. For at overholde princippet om berettigede forventninger bør databasen opretholdes i overensstemmelse med den tilgang, der er blevet anbefalet bl.a. i dom af 27. november 2012, Italien mod Kommissionen (C-566/10 P, EU:C:2012:752).

Domstolens bemærkninger

- 83 Når Domstolen træffer afgørelse om de konsekvenser, der følger af en annullation af en foranstaltning vedrørende procedurerne for udvælgelse af Unionens personale, skal den forsøge at forene interesserne hos de ansøgere, der har lidt skade på grund af en ulovlighed i forbindelse med denne procedure, og de øvrige ansøgers interesse på en sådan måde, at det påhviler den at tage hensyn til ikke alene nødvendigheden af at genindsætte de forurettede ansøgere i deres rettigheder, men også til de beståede ansøgers berettigede forventning (jf. i denne retning dom af 6.7.1993, Kommissionen mod Albani m.fl., C-242/90 P, EU:C:1993:284, præmis 14).
- 84 Hvad navnlig angår ulovlighederne vedrørende den sprogordning, der finder anvendelse på en udvælgelsesprocedure, skal de berettigede forventninger hos de ansøgere, der allerede er blevet udvalgt, tages i betragtning, idet der skal foretages en afvejning af de retsvirkninger, der følger af en eventuel anfægtelse af de lister over ansøgere, der er blevet opstillet på grundlag af denne udvælgelsesprocedure, og interessen for de forbigåede ansøgere (jf. i denne retning dom af 27.11.2012, Italien mod Kommissionen, C-566/10 P, EU:C:2012:752, præmis 103).
- 85 I det foreliggende tilfælde skal den omhandlede database, for så vidt som indkaldelsen af interesselikvideringer annulleres på grund af de diskriminerende betingelser, der var opstillet med hensyn til ansøgernes sprogkundskaber, anses for at være blevet berørt af de samme diskriminerende betingelser. Registreringen af ansøgere i denne database var nemlig støttet på de resultater, der var opnået inden for rammerne af en udvælgelsesprocedure, der var organiseret på ulige betingelser.
- 86 I denne henseende skal det i lighed med det af Kongeriget Spanien anførte bemærkes, at de ansøgere, der er blevet registreret i den omhandlede database, ikke i denne henseende har fået nogen garanti for ansættelse. Disse ansøgere har således ikke – navnlig i modsætning til de ansøgere, der allerede er blevet tilbudt en stilling som kontraktansat på grundlag af deres registrering i denne database, og som i denne henseende har en berettiget forventning om, at der ikke drages tvivl om deres ansættelse – fået noget yderligere løfte fra administrationen, der kunne skabe en berettiget forventning med hensyn til deres ansættelse.
- 87 Det må følgelig lægges til grund, at den blotte registrering af ansøgere i den omhandlede database ikke kan skabe en berettiget forventning, der kræver, at retsvirkningerne af den annullerede indkaldelse af interesselikvideringer opretholdes. En annullation af databasen kan derimod ikke have betydning for eventuelle allerede foretagne ansættelser.
- 88 Under disse omstændigheder bør databasen annulleres.

Sagsomkostninger

- 89 I henhold til artikel 138, stk. 1, i Domstolens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 90 Da Kongeriget Spanien har nedlagt påstand om, at Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og Parlamentet har tabt sagen, bør det pålægges Parlamentet at betale sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Store Afdeling):

- 1) **Indkaldelsen af interesselilkendegivelser Kontraktansatte – Ansættelsesgruppe I – Chauffører (M/K), EP/CAST/S/16/2016, annulleres.**
- 2) **Den database, der er oprettet i henhold til indkaldelsen af interesselilkendegivelser Kontraktansatte – Ansættelsesgruppe I – Chauffører (M/K), EP/CAST/S/16/2016, annulleres.**
- 3) **Europa-Parlamentet betaler sagsomkostningerne.**

Underskrifter